

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353623376/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Om det Første stycke.

#ro: 2. 3. 4 etc
3 Reg: 17.
Matth: 22
Matth: 11
Deutr: vit.

DEn hellige Schrifft giffuer til kende at Mose oc Elias
 vaare dødelige mennisker her paa Jorden/ som du
 oc ieg ere. Thi fra det andet Capitel i den anden
 Mose bog bescriffuis Mose fødsel/ leffnet/ embede synd oc
 død etc. ind til det sidste Capitel i den femte Mose bog. ||

Disligiste fra det søttende Capitel/ i den første Konge bog/
 oc til det tredie Capitel i den anden Konge bog bescriffuis
 Elie leffnet/ embede/ bestandighed oc bort ferd til himmelen.
 * Christus loffuer dem baade vdi Euangelio/ som tho tro
 tienere/ hand tager Mose til vidne mod de Saduceer oc i andre
 steder/ oc hand ligner S: Hans Baptift ved Liam/ som er nu
 langt at tale om.

* Det er nock i denne sted/ at vide at de vaare dødelige men-
 nisker/ Oc alligeuel end dog de bleffue regnede der saare/ saa
 giffue de dog til kende met denne deris obenbarelse/ at de ere
 icke døde/ men hensførde vdi it andet leffnet/ Der til met giffue
 de oc saa til kende/ at der er it andet liff atskilligt fra dette liff
 huor fra de ere bortførde oc leffue nu i det andet liff. ||

* Thi det var dem icke muligt huercken Mose eller Elias/
 at de kunde haffue bleffuit i dette liff/ ind til den stund/ vdi
 huilcken de obenbaredis her paa Thabor bierg/ effterdi at de
 haffue veret saa mange hundrede Aar vdaff denne Verden/
 oc vden ved dette liff/ oc de leffue alligeuel/ oc lade sig see at
 de leffue oc at de vaare aldrig rettelige døde.

* Thi huer aff dem haffue sit vidnesbyrd i den hellige scriff
 at de bleffue legemlige frelste oc hensførde met liff oc Siel.

* Om Mose finder mand vdi hans sidste bogs sidste Capitel/
 at Gud selff iordede hannem. Thi saa staaar der screffuit/
 Mose stige op aff Moabs Marck paa det Bierg Nebo/
 offuen paa taapen aff Phisga tuert offuer fra Jerico/ oc hand
 døde der effter Herrens befalning/ som iordede hannem i en
 dal || vdi Moabs land/ oc inted Menniske sick hans graff at
 vide etc/ Vdi Judæ sendisbref staaar screffuit at Michael engel
 trettedis met Dieffuelen om Mose legeme/ vden tuil for den

sag skyld/ at Dieffuelen vilde holde Mose i døden/ men hand kunde icke/ der Gud befalede at hand skulde legemlige føris op til Himmelen.

- * Om Elia finder mand vdi den anden Konge bogis andet 4 Reg: 2.
 5 Capitel/ at vdi Elizei oc halffrediesinds tiue mends neruerelse/ som vaare Propheternis Discipler/ bleff Elias optagen hos Jordan/ i en huirreluind til Himmelen/ det som Elizeus saa/ oc robte til hannem. Min Fader Min fader Israels vogen/ oc hendis Keysener/ oc hand saa icke mere til hannem.
- 10 * Ser maatte nogen sige/ bleffue|| disse tho aleniste saa bortførde? Suar/ den hellige Scrifft taler oc saa om tho andre/ faar Syndfloden/ som ere Abel oc Enoch. Thi om Abel/ saar der saa screffuit/ i den første Mose bogs fierde Capitel/ at 15 Gen: 4.
 strax effter hand vaar ihielslagen aff sin broder/ predickede Gud/ om hans blod/ at hand vaar icke død men leffuede oc robede effter heffn/ oc Apostelen til de Ebreer i det ellefte 16 Gen: 11.
 Capitel/ scriffuer at Abel taler end nu/ alligeuel hand bleff død.
- * Om Enoch finder mand vdi den første Mose bogs fierde 17 Gen: 5:
 Capitel/ at hand bleff bortført til Himmelen/ Saa ere de dog fire i det minste/ tho faar oc tho effter Syndfloden/ som ere vidnesbyrde om det euige lifff hos alle Guds vdualde.
- 18 * Der som nogle vilde tuile om || Mose/ da staar her en obenbarlig tept/ at Mose obenbaredis her i æren met Christo.
- * Der faare bør oss aldri at forglemme denne merckelige 25 Historie/ men steden setter oss dette Billede faar øyen vdi al modgong/ at icke Christus aleniste/ men oc saa Mose oc Elias haffde met hannem huer ich skinnende Ansigt som Solen/ oc Kleder huidere end Sne. Thi for denne sag skyld døde Christus oc løfde oss igen/ loed oss døbe/ gaff oss sit ord/ oc sin naduere/ 30 at vort lifff icke skal bliffue vdi døden/ men skal komme hen til det euige lifff oc til den euige Ære.
- * Saa komme Mose oc Elias der hen/ i det/ at de trode paa Quindens velsignede Sæd/ huor ved/ de trøstede sig/ oc hengde ved Guds ord/ oc befende det/ oc leffuede saa i Guds 35 fryct oc || effter hans vilie/ vaare taalmodige oc offuermaade saa al dette lifffuis elendighed/ ved haabet til det euige lifff.

* Dette exempel bør oss at efter følge oc husuale oss vdi Guds Søn/ vdi huilcken wi ere døbte/ lader oss der faar lessue vdi Guds fryct oc taalmodighed/ lader oss bede Gud om hans Naade/ oc om hans vilie at den maatte ske/ da bliffue wi lige saadanne som Mose oc Elias/ som lidde vel meget ont her 5 paa Jorden/ men siden bleffue de obenbarede vdi ære hoss vor Herre Jesum Christum/ Faderen ske loff oc ære til euig tid Amen. ||

Den Siuende predicken end nu om Mose ¹⁰ æ 21 oc Elias/ oc om denne legomlig død.

Den samme text/ oc See thø mend.

Følger her efter det andet stycke/ om Mose oc Elias/ huad de taledede met vor Herre Christo paa Thabor bierge/ der de bleffue der foruandlede met hannem. S: Lucas 15 Euangelist scriffuer/ at de taledede met hannem/ om hans offuergong eller vdgong/ som hand skulde fuldkomme vdi Jerusalem. Det ord offuergong paa Hebraiske maal talet/ mercker saa meget som døden eller en vdgong aff denne Verden/ Der faar falder S. Lucas denne Christi offuergong/ hans død oc vdgong 20 fra denne Verden.

Oc følger her det fjerde hoffsuitstycke || om denne legomlig 22 døds foractelse/ effterdi at det er eckon en vdgong/ heller en gong til Faderen/ som Christi død vaar en gong til Faderen Joam: piii. 25

* Christus sagde sine Discipler til forne/ at hand vilde op-
fare til Jerusalem oc der taale/ huor aff hand paa keds oc
blods vegne bleff bedrøffuit oc fald ind til Gud met sin Bøn/
oc bleff saa strax foruandlede/ oc fick der til met denne trøst oc